

IN MEMORIAM KOOS MOUW

Op 26 februari 2021 overleed ing. Koos Aart Gerrit Mouw op 76-jarige leeftijd. “Waterbouwer in hart en nieren” stond er op de kennisgeving van zijn overlijden, “oprichter, voorzitter en erelid van de Nederlandse Geotextielorganisatie”.

Koos was al vroeg betrokken bij de ontwikkeling van geotextiel. Als ambtenaar bij de Deltadienst van de Rijkswaterstaat werd hem gevraagd om het onderzoek te begeleiden naar de kwaliteit van wat destijds genoemd werd het Delta-doek. Een weefsel, geproduceerd voor de deltawerken, waarvan zoolstukken werden geproduceerd. Bodembescherming ten behoeve van de afsluiting van de Oosterschelde. We spreken dan over 1973. Dat onderzoek breidde zich al snel uit omdat geotextiel een belangrijke rol kreeg toebedeeld in de diverse ontwerpen voor de stormvloedkering. Dat werk aan de kering, eerst het onderzoek, later de praktijk, was zijn lust en zijn leven. Zonder geotextiel geen stormvloedkering! Niet voor niets stond op de kennisgeving van zijn overlijden een foto van de stormvloedkering.

Ook internationale contacten kwamen er. Via het eerste geotextielcongres in Parijs in 1977, via diverse studiereizen. Koos begreep al snel dat het onderzoek en het werk dat hij deed breder van invloed waren dan alleen de stormvloedkering Oosterschelde. Een nieuwe techniek, met nieuwe producten werd geboren.

Koos Mouw was een stuwende kracht achter de oprichting van de NGO. Hij zag als geen ander het belang om de Nederlandse kennis en ervaring te promoten in het internationale gezelschap, dat in die tijd vooral gedomineerd werd door Fransen en Amerikanen. Als eerste voorzitter van de NGO sprak hij met kennis van zaken en gezag, gezien wat in Nederland tot stand was gebracht op dit gebied.

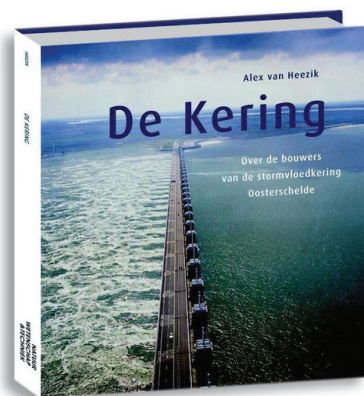
Zijn inbreng op de internationale congressen werd algemeen op hoge waarde geschat. Het vierde internationale congres in 1990 in Den Haag was voor hem een mijlpaal. Het organisatiecomité van dat congres werd een vriendenclub, waarbij Koos en Gera altijd aanwezig waren op de ontmoetingen die we tweemaal per jaar hadden.

Koos ontwikkelde zich steeds meer als bestuurder. In 1987 werd hij opnieuw voorzitter van de NGO. Tot 1999 gaf hij als voorzitter leiding aan de vereniging, die in die tijd verder uitgroeide tot een professionele vereniging terwijl de toepassing van geotextiel algemeen werd in de weg- en waterbouw. Vanuit zijn werk bij KIWA kon hij zich verdiepen in normering en certificering van de diverse producten.

Na zijn pensionering bleef hij intens betrokken bij de NGO. Als erelid was hij van mening dat hij nog een functie kon hebben in het adviseren van het bestuur, het meedenken over de organisatie en de activiteiten.

Ook was hij de voorzitter van de stichting die de uitgave van het boek “De Kering” verzorgde. Het verhaal van de bouwers van de stormvloedkering zelf (zie afbeelding).

De ziekte van Parkinson sloopte hem. Niet alleen lichamelijk maar ook geestelijk. Maar tot het laatste moment, toen veel herinnering hem al was ontvallen, kon hij nog met veel smaak vertellen over de beginperiode van de NGO. De tijd dat we op het gebied van geotextiel het internationale podium konden veroveren en een gerespecteerde organisatie vorm gaven.

We hebben met veel respect afscheid van hem genomen op donderdag 4 maart te Burgh Haamstede.

Hans Dorr